

ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ ПРОСТОРОВИМ РОЗВИТКОМ ТЕРИТОРІЙ

Просторовий розвиток територій залежать від ефективності управлінських рішень, які базуються на використанні інформаційних систем, сформованих на основі точного опису територій. Питаннями управління територіями займалися вчені Чмірева Л.Ю., Верхоглядова Н.І., Коротич О.Б., Іванова З.О., Сіренко К.В., Гоголь Т.В., Ісаченко А.П., Боклаг В.А., Тищенко А., Шевчук С.А. та ін.

У наукових роботах Вадімова В.М. розглядаються особливості просторового планування в умовах інтегрованого розвитку міст в Україні [1]. На думку Чміревої Л.Ю. необхідно проводити об'єднання областей в більш великі формування з метою забезпечення ефективного територіального управління і прогнозування регіонального розвитку [2]. У роботах Гоголя Т.В. концентрується увага на єдність управління територіями та управління земельними ресурсами [3]. У той же час, дослідження показали, що при управлінні територіями, належним чином не використовуються можливості землеустрою. Необхідна організаційна узгодженість між прийняттям управлінських рішень щодо розвитку територій та використанням земельних ресурсів.

Боклаг В.А. звертає увагу, що при прийнятті рішень з управління територіями, відсутня комплексна багатоаспектна інформація, тому необхідне створення інформаційної системи, що є одним із важливих завдань в сфері державного та муніципального управління територіями. За його думки, управління розвитком територій має базуватися на системі інформаційного забезпечення, в основі якої покладена інформація про земельні ресурси у вигляді сформованої географічної інформації [4]. Разом з тим, є розуміння необхідності впровадження існуючих геоінформаційних систем в управління земельними ресурсами.

Успішна діяльність підприємств і організацій на конкретній території можлива за умови ефективного територіального управління, яке залежить від здатності центральної і місцевої влади створити сприятливі умови для розвитку соціально-економічної системи території і забезпечити оптимальне використання земельних ресурсів [5].

Територіальне управління здійснюється через взаємодію державних органів управління з органами самоврядування, громадськими організаціями та співробітництво з підприємствами регіону. Постає необхідність у розробці комплексного плану просторового розвитку

території територіальних громад. Такий план представляє собою одночасно містобудівну документацію на місцевому рівні та документацію із землеустрою, що визначає планувальну організацію, функціональне призначення території, основні принципи і напрями формування єдиної системи громадського обслуговування населення, дорожньої мережі, інженерно-транспортної інфраструктури, інженерної підготовки і благоустрою, цивільного захисту, охорони земель та інших компонентів навколишнього природного середовища, формування екомережі, охорони і збереження культурної спадщини та традиційного характеру середовища населених пунктів, а також послідовність реалізації рішень, у тому числі етапність освоєння території. Комплексний план передбачає узгоджене прийняття рішень щодо цілісного (комплексного) просторового розвитку населених пунктів як єдиної системи розселення і території за їх межами.

У сучасних умовах геоінформаційні системи можуть виступати основою ефективного територіального управління. Методологічною основою процесів формалізації даних в ГІС є цифрове моделювання місцевості, яке об'єднує процеси збору первинної інформації, її моделювання, обробки і формування документів.

Геоінформаційні системи дають можливість поєднувати модельне зображення території (електронне відображення карт) з інформацією табличного типу (статистичні дані, списки, економічні показники і т. д.).

Розвиток територіального управління можливе при використанні геоінформаційні системи, які мають об'ємну базу просторових даних і можуть забезпечити об'єктивною інформацією при прийнятті управлінських рішень.

Література

1. Вадімов В.М. *Особливості просторового планування в умовах інтегрованого розвитку міст в Україні [Текст] : практик. комент. / Вадім Вадімов ; Полтав.міськрада, Комунал. орг. "Ін-т розвитку міста". - Полтава : Дивосвіт, 2019. - С. 94-98.*
2. Чмирьова Л.Ю. *Районування території України як один з факторів просторового соціально-економічного розвитку регіонів [Електронний ресурс] / Л. Ю. Чмирьова, Н.О. Федяй // Ефективна економіка. – 2018. – № 3. – Режим доступу : <http://www.econotyu.nauka.com.ua/?op=1&z=1878>.*
2. Гоголь Т.В. *Формування системи державного регулювання земельних відносин та управління землекористуванням на сільських територіях / Т. В. Гоголь // Теорія та практика державного управління. – 2017. – Вип. 4. – С. 174–181.*
3. Ісаченко О.П. *Можливості землеустрою щодо управління територіями, розташованими поблизу водних об'єктів / О. П. Ісаченко // Землеустрій, кадастр і моніторинг земель. – 2013. – № 1– 2. – С. 27–35.*
4. Боклаг В.А. *Інтегровані земельно-інформаційні системи як механізм удосконалення управління земельними ресурсами / В. А. Боклаг // Актуальні проблеми державного управління. – 2019. – № 1. – С. 213–220.*
5. *Посібник для громад від проекту USAID. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://esri.ua/news.php?id=149>*